

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 5 d. *

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – 97 straipsnio 5 dalis – Jurisdikcija – Ieškinys dėl teisių pažeidimo – Valstybės narės, kurios teritorijoje „buvo atliktas pažeidimas“, teismų jurisdikcija – Reklama ir pasiūlymai pirkti interneto svetainėje ir socialinių tinklų platformose“

Byloje C-172/18

dėl *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apeliacinis teismas (Anglija ir Velsas) (Civilinių bylų skyrius), Jungtinė Karalystė) 2018 m. vasario 12 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. kovo 5 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

AMS Neve Ltd,

Barnett Waddingham Trustees,

Mark Crabtree

prieš

Heritage Audio SL,

Pedro Rodríguez Arribas

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas E. Regan, teisėjai C. Lycourgos, E. Juhász, M. Ilešič (pranešėjas) ir I. Jarukaitis,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorė L. Carrasco Marco, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. sausio 17 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *AMS Neve Ltd*, *Barnett Waddingham Trustees* ir Mark Crabtree, atstovaujamų solisitorių M. McGuirk ir E. Cronan ir baristerio J. Moss,

* Proceso kalba: anglų.

- *Heritage Audio SL* ir Pedro Rodríguez Arribas, atstovaujamų solisitorių A. Stone ir R. Crozier ir baristerės J. Reid,
 - Vokietijos vyriausybės, iš pradžių atstovaujamos T. Henze, M. Hellmann ir J. Techert, vėliau M. Hellmann ir J. Techert,
 - Europos Komisijos, atstovaujamos J. Samnadda, É. Gippini Fournier ir M. Wilderspin,
- susipažinęs su 2019 m. kovo 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
- priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 97 straipsnio 5 dalies išaiškinimo.
- 2 Prašymas pateiktas nagrinėjant *AMS Neuve Ltd, Barnett Waddingham Trustees* (toliau – *BW Trustees*) ir Mark Crabtree ginčą su *Heritage Audio SL* ir Pedro Rodríguez Arribas dėl ieškinio dėl teisių pažeidimo, grindžiamo tuo, kad buvo tariamai pažeistos teisės į Europos Sąjungos prekių ženklą.

Teisinis pagrindas

- 3 Reglamentas (EB) Nr. 207/2009, kuriuo buvo panaikintas ir pakeistas 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), buvo iš dalies pakeistas 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/2424 (OL L 341, 2015, p. 21), kuris įsigaliojo 2016 m. kovo 23 d. Vėliau jis buvo panaikintas ir nuo 2017 m. spalio 1 d. pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1). Atsižvelgiant į ieškinio dėl teisių pažeidimo pareiškimo pagrindinėje byloje datą, šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą nagrinėjamas atsižvelgiant į pirminę Reglamento Nr. 207/2009 redakciją.
- 4 Reglamento Nr. 207/2009 17 konstatuojamojoje dalyje buvo nurodyta:

„Teismo procesuose dėl tų pačių faktų ir dalyvaujant toms pačioms šalims, pradėtuose [Europos Sąjungos] prekių ženklo ir lygiagrečiai egzistuojančių nacionalinių prekių ženklų pagrindu, reikia vengti prieštaringų sprendimų. <...>“
- 5 Šio reglamento 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse buvo nurodyta:

„1. [Europos Sąjungos] prekių ženklas suteikia savininkui išimtinės teises į jį. Savininkas turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims be jo sutikimo komercinėje veikloje naudoti:

 - a) bet koki žymenį, tapatų [Europos Sąjungos] prekių ženklui, kuriuo ženklinamos prekės ar paslaugos yra tapачios toms prekėms ar paslaugoms, kurioms [Europos Sąjungos] prekių ženklas yra įregistruotas;

- b) bet koki žymenį, kai dėl savo tapatumo [Europos Sąjungos] prekių ženklui ar panašumo į jį ir dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklu ir tuo žymeniu ženklinamų prekių ar paslaugų tapatumo ar panašumo yra tikimybė, kad visuomenė bus suklaidinta; tikimybė suklaidinti apima galimybę susieti žymenį su prekių ženklu;

<...>

2 Vadovaujantis 1 dalies nuostatomis galima, *inter alia*, uždrausti:

<...>

- b) siūlyti tokiu žymeniu pažymėtas prekes išleisti į rinką <...>;

<...>

- d) naudoti tokį žymenį <...> reklamoje.“

6 Reglamento Nr. 207/2009 94 straipsnyje buvo numatyta:

„1. Jeigu šiame reglamente nenurodyta kitaip, byloms dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklų ir dėl paraiškų [Europos Sąjungos] ženklu, taip pat [Europos Sąjungos] prekių ženklais ir nacionaliniais prekių ženklais grindžiamoms tuo pat metu ar vėlesniu laiku keliamoms byloms taikomas [2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos] [r]eglamentas (EB) Nr. 44/2001 [dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42)].

2. Bylų, susijusių su 96 straipsnyje nurodytais ieškiniais ir pretenzijomis, atveju:

- a) netaikomi Reglamento (EB) Nr. 44/2001 2, 4 straipsniai, 5 straipsnio 1, 3, 4 bei 5 punktai ir 31 straipsnis;

<...>“

7 Šio reglamento 95 straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta:

„Valstybės narės šiame reglamente jiems numatytoms funkcijoms vykdyti paskiria kaip galima mažiau jų teritorijoje esančių pirmosios ir antrosios instancijų nacionalinių bendrosios kompetencijos ir specializuotų teismų (toliau – Europos Sąjungos prekių ženklų teismai).“

8 Šio reglamento 96 straipsnyje buvo nurodyta:

„Išskirtinai [Europos Sąjungos] prekių ženklų teismams teisingos:

1. visos teisių pažeidimo bylos ir, jeigu tai leidžia nacionaliniai įstatymai, gresiančio teisių į [Europos Sąjungos] prekių ženklus pažeidimo bylos;

<...>“

9 To paties reglamento 97 straipsnyje buvo įtvirtinta:

„1. Jeigu kitaip nenurodyta šiame reglamente, [taip pat] ir bet kurioje pagal 94 straipsnį taikomo Reglamento (EB) Nr. 44/2001 nuostatoje, 96 straipsnyje nurodytos bylos ir pretenzijos keliamos tos valstybės narės, kurioje gyvena atsakovas, teismuose arba, jeigu jis negyvena nė vienoje valstybėje narėje, tos valstybės, kurioje jis yra įsisteigęs, teismuose.

<...>

5. 96 straipsnyje nurodytos bylos ir ieškiniai, išskyrus bylas dėl pripažinimo, kad [Europos Sąjungos] prekių ženklo teisių pažeidimo nebuvo, taip pat gali būti keliamos tos valstybės narės, kurioje įvyko ar grėsė įvykti teisių pažeidimas[,] <...> teismuose.“

10 Reglamento Nr. 207/2009 98 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. [Europos Sąjungos] prekių ženklų teismams, kurių teisingumas [jurisdikcija] grindžiama[s] 97 straipsnio 1–4 dalių reikalavimais, yra teisingos:

1. bet kurioje valstybėje narėje atlikti ar grėsę būti atlikti teisių pažeidimai;

<...>

2. [Europos Sąjungos] prekių ženklų teismui, kurio teisingumas [jurisdikcija] yra grindžiama[s] 97 straipsnio 5 dalies reikalavimais, yra teisingi tik tie veiksmai, kurie buvo atlikti ar grėsė būti atlikti toje valstybėje narėje, kurioje įsikūręs teismas.“

11 Reglamento Nr. 207/2009 109 straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta:

„Jeigu skirtingų valstybių narių teismuose tuo pačiu pagrindu ir tarp tų pačių šalių yra iškeltos teisių pažeidimo bylos, viena iš kurių yra iškelta dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo, o kita – dėl nacionalinio prekių ženklo:

a) teismas, tačiau ne tas, į kurį buvo kreiptasi pirmiausia, pats atsisako teisingumo [jurisdikcijos] pastarojo naudai, jeigu prekių ženklai yra tapatūs ir galioja tapačioms prekėms ar paslaugoms. Teismas, iš kurio reikalaujama atsisakyti teisingumo [jurisdikcijos], gali sustabdyti savo nagrinėjamas bylas, jeigu kito teismo teisingumas [jurisdikcija] yra ginčijama;

b) teismas, tačiau ne tas, į kurį buvo kreiptasi pirmiausia, gali sustabdyti savo nagrinėjamas bylas, jeigu prekių ženklai yra tapatūs ir galioja tapačioms [panašioms] prekėms ar paslaugoms ir jeigu jie yra panašūs ir galioja panašioms [tapačioms ar panašioms] prekėms ar paslaugoms.“

12 Reglamento Nr. 207/2009 9, 94–98 ir 109 straipsnių formuluotės iš esmės išdėstytos Reglamento 2017/1001 9, 122–126 ir 136 straipsniuose. Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalis atitinka Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalį ir Reglamento Nr. 40/94 93 straipsnio 5 dalį.

13 Reglamentas Nr. 44/2001, kuris yra nurodytas Reglamento Nr. 207/2009 94 ir 97 straipsniuose, buvo pakeistas 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1). Pagal pastarojo reglamento 66 straipsnio 1 dalį jis „taikomas tik pradėtam teismo procesui, autentiškiems dokumentams, kurie oficialiai sudaromi arba įregistruojami, ir teisminėms taikos sutartims, kurios patvirtinamos arba sudaromos 2015 m. sausio 10 d. arba vėliau“.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

14 *AMS Neve* yra Jungtinėje Karalystėje įsteigta bendrovė, kuri gamina ir parduoda garso įrangą. *BW Trustees*, taip pat Jungtinėje Karalystėje įsteigta bendrovė, yra *AMS Neve* vadovų pensijų sistemos patikėtinė. *M. Crabtree* yra *AMS Neve* vadovas.

15 *Heritage Audio* yra Ispanijoje įsteigta bendrovė, kuri prekiauja garso įranga. Ispanijoje gyvenantis *P. Rodríguez Arribas* yra vienintelis *Heritage Audio* vadovas.

- 16 2015 m. spalio 15 d. *Intellectual Property and Enterprise Court* (Intelektinės nuosavybės bylų teismas, Jungtinė Karalystė) *AMS Neve, BW Trustees* ir M. Crabtree pareiškė *Heritage Audio* ir P. Rodríguez Arribos ieškinį dėl teisių į Europos Sąjungos prekių ženklą, kurio savininkai yra *BW Trustees* ir M. Crabtree ir dėl kurio naudojimo *AMS Neve* turi išimtinę licenciją, pažeidimo.
- 17 Jų ieškinys taip pat yra susijęs su tariamu teisių į du Jungtinėje Karalystėje registruotus prekių ženklus, kurių savininkai taip pat yra *BW Trustees* ir M. Crabtree, pažeidimu.
- 18 Europos Sąjungos prekių ženklas, kuriuo remiamasi, yra sudarytas iš skaičiaus 1073, jis buvo įregistruotas peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklaus registruoti 9 klasės prekėms. Nurodytos prekės visų pirma atitinka tokį aprašą: „garso įrašymo, sumaišymo ir apdorojimo studijoje įrenginiai“.
- 19 Atsakovai pagrindinėje byloje kaltinami tuo, kad jie siūlė Jungtinės Karalystės vartotojams pirkti *AMS Neve* prekių imitacijas, kurios pažymėtos nagrinėjamam Europos Sąjungos prekių ženklui ir minėtiems nacionaliniams prekių ženkluams tapačiais arba į juos panašiais žymenimis arba kuriomis nukreipiama į tokius žymenis, ir kad jie reklamavo šias prekes.
- 20 Ieškovai pagrindinėje byloje pateikė ieškinį pagrindžiančius dokumentus: visų pirma *Heritage Audio* interneto svetainės ir jos *Facebook* ir *Twitter* paskyrų turinį; Jungtinėje Karalystėje gyvenančiam privačiam asmeniui *Heritage Audio* pateiktą sąskaitą faktūrą, taip pat *Heritage Audio* ir Jungtinėje Karalystėje įsteigto asmens susirašinėjimą dėl galimo garso įrangos tiekimo.
- 21 Ieškovai pagrindinėje byloje pateikė, *inter alia*, tos interneto svetainės, kurioje pateikiami pasiūlymai pirkti garso įrangą, pažymėtą minėtam Europos Sąjungos prekių ženklui tapačiu arba į jį panašiu žymeniu, ekrano vaizdo kopijas. Jie atkreipė dėmesį į tai, kad šie pasiūlymai pateikti anglų kalba, o interneto svetainės dalyje „where to buy“ („kur įsigyti“) pateiktas platintojų įvairiose šalyse, įskaitant Jungtinę Karalystę, sąrašas. Be to, iš pardavimo sąlygų matyti, kad *Heritage Audio* priima užsakymus iš visų Europos Sąjungos valstybių narių.
- 22 Atsakovai pagrindinėje byloje pareiškė prieštaravimą dėl teismo, į kurį buvo kreiptasi, jurisdikcijos.
- 23 Neatmesdami galimybės, kad *Heritage Audio* prekių galėjo būti įsigyjama Jungtinėje Karalystėje per kitas bendroves, atsakovai teigia, kad jie patys šių prekių nei reklamavo Jungtinėje Karalystėje, nei jas pardavinėjo toje valstybėje narėje. Jie taip pat tvirtina niekada nepaskyrę platintojo Jungtinėje Karalystėje. Galiausiai, jie teigia, kad *Heritage Audio* interneto svetainės ir platformų, kurias nurodo ieškovai pagrindinėje byloje, turinys ieškinyje dėl teisių pažeidimo nurodytu laikotarpiu jau buvo pasenęs ir todėl į jį neturi būti atsižvelgta.
- 24 2016 m. spalio 18 d. sprendimu *Intellectual Property and Enterprise Court* (Intelektinės nuosavybės bylų teismas) nustatė, kad jis neturi jurisdikcijos nagrinėti šį ieškinį dėl teisių pažeidimo, nes jis grindžiamas Europos Sąjungos prekių ženklo pažeidimu.
- 25 Jis pažymėjo, kad ieškovai pagrindinėje byloje pateikė įrodymų, kad *Heritage Audio* interneto svetainė buvo skirta būtent Jungtinei Karalystei. Be to, tas teismas tvirtina, kad jo nagrinėjamoje byloje pateikti faktai leidžia nustatyti, kad P. Rodríguez Arribas yra solidariai atsakingas už *Heritage Audio* veiksmus ir kad Jungtinės Karalystės teismai turi jurisdikciją nagrinėti šią bylą tiek, kiek ji susijusi su nacionalinių intelektinės nuosavybės teisių apsauga.
- 26 Tačiau *Intellectual Property and Enterprise Court* (Intelektinės nuosavybės bylų teismas) tvirtina, kad minėta byla, kiek ji susijusi su Europos Sąjungos prekių ženklo pažeidimu, pagal Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 1 dalį priklauso valstybės narės, kurioje yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė), teismų, šiuo atveju – Ispanijos Karalystės, jurisdikcijai. Tas teismas nurodo, kad

Ispanijos teismų jurisdikcija taip pat kyla pagal šio 97 straipsnio 5 dalį, kuria remiantis ieškinius dėl teisių pažeidimo taip pat galima pareikšti valstybės narės, kurioje buvo atliktas teisių pažeidimas, teismuose.

- 27 Šiuo klausimu *Intellectual Property and Enterprise Court* (Intelektinės nuosavybės bylų teismas) tvirtina, kad teismas, turintis teritorinę jurisdikciją nagrinėti prekių ženklo savininko ieškinį trečiajai šaliai, kuri naudojo prekių ženklui tapačius ar į jį panašius žymenis reklamoje ir pasiūlymuose pirkti interneto svetainėje arba socialinių tinklų platformose, yra tos šalies, kurioje trečioji šalis priėmė sprendimą skelbti tokią reklamą ir siūlyti pirkti prekes toje interneto svetainėje arba minėtose platformose ir kurioje ėmėsi veiksmų tokiam sprendimui įgyvendinti, teismas.
- 28 Ieškovai pagrindinėje byloje apskundė tokį sprendimą *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apeliacinis teismas (Anglija ir Velsas) (Civilinių bylų skyrius), Jungtinė Karalystė).
- 29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad pirmosios instancijos teismas, nors ir paminėjo tam tikrus Teisingumo Teismo sprendimus, pavyzdžiui, 2012 m. balandžio 19 d. Sprendimą *Wintersteiger* (C-523/10, EU:C:2012:220) ir 2014 m. birželio 5 d. Sprendimą *Coty Germany* (C-360/12, EU:C:2014:1318), neteisingai aiškino šiuos sprendimus ir Teisingumo Teismo jurisprudenciją apskritai.
- 30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas tvirtina, kad toks aiškinimas iš esmės leistų daryti išvadą, kad „valstybė narė, kurioje įvyko [buvo atliktas] teisių pažeidimas“, kaip apibrėžta Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalyje, yra ta valstybė narė, kurios teritorijoje atsakovas tvarkė savo interneto svetainę ir savo socialinių tinklų paskyras. Tačiau iš šios nuostatos formuluotės, tikslo ir konteksto matyti, kad ji apima atitinkamos valstybės narės teritoriją, kurioje yra vartotojai ar prekybininkai, kuriems skirta reklama ir pasiūlymai pirkti.
- 31 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas priduria, kad *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis teismas, Vokietija) savo 2017 m. lapkričio 9 d. sprendime „Parfummarken“ (I ZR 164/16) nustatė, kad 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinės prievolės taikytinos teisės („Roma II“) (OL L 199, 2007, p. 40) 8 straipsnio 2 dalyje esančios frazės „šalies, kurioje buvo įvykdyti teisės pažeidžiantys veiksmai, teisė“ aiškinimas, pateiktas 2017 m. rugsėjo 27 d. Sprendime *Nintendo* (C-24/16 ir C-25/16, EU:C:2017:724), yra taikytinas Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 daliai. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja tokiu minėto Vokietijos teismo vertinimu.
- 32 Tokiomis aplinkybėmis *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apeliacinis teismas (Anglija ir Velsas) (Civilinių bylų skyrius)) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą, savo sprendime nurodydamas, kad šis klausimas yra susijęs su Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalies aiškinimu:

„Ar tokiomis aplinkybėmis, kai valstybėje narėje A įsteigta ir savo buveinę turinti bendrovė šioje valstybėje reklamavo ir siūlė pirkti prekes, pažymėtas Europos Sąjungos prekių ženklui tapačiu žymeniu, interneto svetainėje, skirtoje valstybės narės B prekybininkams ir vartotojams:

- i) Europos Sąjungos prekių ženklų teismas valstybėje narėje B turi jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl teisių į Europos Sąjungos prekių ženklą pažeidimo, susijusio su prekių reklama ir siūlymu pirkti šios valstybės teritorijoje?
- ii) Jeigu atsakymas neigiamas, į kokius kitus kriterijus Europos Sąjungos prekių ženklų teismas turėtų atsižvelgti, siekdamas nustatyti, ar jis turi jurisdikciją nagrinėti tokį ieškinį?

- iii) Kadangi siekiant atsakyti į ii klausimą Europos Sąjungos prekių ženklų teismui reikia nustatyti, ar bendrovė ėmėsi aktyvių veiksmų valstybėje narėje B, į kokius kriterijus reikia atsižvelgti, siekiant nustatyti, ar bendrovė ėmėsi tokių aktyvių veiksmų?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 33 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalis turi būti aiškinama taip, kad Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas, manantis, kad jis patyrė žalą dėl to, kad trečioji šalis be jo sutikimo naudojo tapatų žymenį tapačioms ar panašioms prekėms, kurioms tas prekių ženklas yra įregistruotas, elektroninėmis priemonėmis paskelbtose reklamose ir pasiūlymuose pirkti, gali pareikšti šiai trečiajai šaliai ieškinį dėl teisių pažeidimo valstybės narės, kurios teritorijoje yra vartotojai ir prekybininkai, kuriems skirta tokia reklama ar pasiūlymai pirkti, Europos Sąjungos prekių ženklų teisme, nors ta trečioji šalis priėmė sprendimus ir ėmėsi priemonių dėl tokio elektroninio informacijos paskelbimo kitoje valstybėje narėje.
- 34 Visų pirma reikėtų priminti, kad, nepaisant Reglamento Nr. 44/2001, o nuo 2015 m. sausio 10 d. ir Reglamento Nr. 1215/2012 taikymo su Europos Sąjungos prekių ženklų susijusioms teisminėms procedūroms principo, Reglamento Nr. 207/2009 94 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad kai kurios Reglamento Nr. 44/2001 nuostatos, pavyzdžiui, taisyklės, numatytos jo 2 ir 4 straipsniuose bei 5 straipsnio 3 dalyje, netaikomos, kiek tai susiję su ieškiniais dėl teisių į Europos Sąjungos prekių ženklą pažeidimo. Atsižvelgiant į šią išimtį, Reglamento Nr. 207/2009 95 straipsnio 1 dalyje numatyta Europos Sąjungos prekių ženklų teismų jurisdikcija nagrinėti ieškinius dėl teisių į Europos Sąjungos prekių ženklą pažeidimo kyla iš tiesiogiai Reglamente Nr. 207/2009 numatytų taisyklių, kurios yra *lex specialis*, palyginti su Reglamente Nr. 44/2001 numatytomis taisyklėmis (2014 m. birželio 5 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, 26 ir 27 punktai ir 2017 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Hummel Holding*, C-617/15, EU:C:2017:390, 26 punktas).
- 35 Tačiau, kiek tai susiję su nacionaliniais prekių ženklais, 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (kodifikuota redakcija) (OL L 299, 2008, p. 25) nenustatyta specialių taisyklių dėl jurisdikcijos. Tas pats pasakytina ir apie 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (nauja redakcija) (OL L 336, 2015, p. 1), kuria nuo 2019 m. sausio 15 d. buvo panaikinta ir pakeista Direktyva 2008/95.
- 36 Taigi tokiam ieškiniiui dėl teisių pažeidimo, kokį 2015 m. spalio 15 d. pareiškė ieškovai pagrindinėje byloje, kiek jis susijęs su nacionaliniais prekių ženklais, taikomos jurisdikcijos taisyklės, nustatytos Reglamente Nr. 1215/2012, arba jurisdikcijos taisyklės, nustatytos Reglamente Nr. 207/2009, kiek tai susiję su Europos Sąjungos prekių ženklų.
- 37 Remiantis Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 1 dalimi, kai atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybėje narėje, ieškovas savo ieškinį pareiškia tos valstybės narės teisme.
- 38 To paties straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad ieškovas „taip pat“ gali pareikšti ieškinį tos valstybės narės, „kurioje įvyko [buvo atliktas] ar grėsė įvykti [būti atliktas] teisių pažeidimas“.
- 39 Reglamento Nr. 207/2009 98 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad tais atvejais, kai ieškinys Europos Sąjungos prekių ženklų teismui yra pareikštas remiantis minėto reglamento 97 straipsnio 1 dalimi, jis turi jurisdikciją priimti sprendimus dėl bet kurios valstybės narės teritorijoje atlikto ar gresiančio būti atlikto teisių pažeidimo, o minėto straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad tais atvejais, kai ieškinys tokia teisme pareikštas remiantis reglamento 97 straipsnio 5 dalimi, jis gali priimti sprendimą tik dėl veiksmų, kurie atlikti ar gresia būti atlikti toje valstybėje narėje, kurioje įsikūręs teismas.

- 40 Iš šio atskyrimo matyti, kad atsižvelgiant į tai, ar ieškovas nusprendžia pareikšti ieškinį dėl teisių pažeidimo Europos Sąjungos prekių ženklų teisme pagal atsakovo gyvenamąją vietą ar valstybės, kurioje buvo atliktas arba grėsė būti atliktas teisių pažeidimas, teisme, apibrėžiama teismo, į kurį kreiptasi, teritorinės jurisdikcijos apimtis. Iš tiesų, kai ieškinys dėl teisių pažeidimo grindžiamas 97 straipsnio 1 dalimi, jis gali apimti teisių pažeidimus visoje Sąjungos teritorijoje, o tais atvejais, kai ieškinys grindžiamas to straipsnio 5 dalimi, jis apsiriboja tik tam tikros valstybės narės teritorijoje, t. y. valstybėje narėje, kurioje įsikūręs teismas, atliktais ar grėsusiais būti atliktais teisių pažeidimais.
- 41 Iš Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalyje vartojamo žodžio „taip pat“ kylanti galimybė ieškovui remtis vienu ar kitu pagrindu negali būti suprantama taip, kad ieškovas dėl tų pačių teisių pažeidimų gali pareikšti du ieškinius, grindžiamus 97 straipsnio 1 ir 5 dalimis, tokia galimybė, kaip savo išvados 31 punkte pažymėjo generalinis advokatas, tiesiog nurodo toje 5 dalyje numatytos teismo vietos alternatyvų pobūdį, palyginti su 97 straipsnio kitose dalyse nurodytomis teismo vietomis.
- 42 Nustatydamas tokią alternatyvią teismo vietą ir Reglamento Nr. 207/2009 98 straipsnio 2 dalyje apibrėždamas teritorinę tokio teismo jurisdikciją, Sąjungos teisės aktų leidėjas suteikia Europos Sąjungos prekių ženklo savininkui galimybę, jei jis nori ja pasinaudoti, pareikšti tikslinius ieškinius, kurių kiekvienas būtų susijęs su teisių pažeidimais vienos valstybės narės teritorijoje. Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad kai keletas ieškinių dėl teisių pažeidimo tarp tų pačių šalių yra susiję su to paties žymens naudojimu, tik su skirtingomis teritorijomis, tokie ieškiniai neturi tokio paties dalyko ir jiems netaikomos *lis pendens* taisyklės (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 19 d. Sprendimo *Merck*, C-231/16, EU:C:2017:771, 42 punktą). Taigi tokiomis aplinkybėmis skirtingų valstybių narių teismai negali priimti „prieštarinių sprendimų“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 17 konstatuojamąją dalį, nes ieškovo pareikšti ieškiniai susiję su skirtingomis teritorijomis.
- 43 Atsižvelgiant į šiuos aspektus, reikia atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimus dėl Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalyje esančios sąvokos „valstybės narės, kurioje įvyko [buvo atliktas] teisių pažeidimas“ apimties.
- 44 Gavęs prašymą išaiškinti Reglamento Nr. 40/94 93 straipsnio 5 dalį, Teisingumo Teismas nurodė, kad taip suformuluotas jurisdikcijos kriterijus suponuoja tariamą teisių pažeidimą padariusio asmens aktyvius veiksmus (2014 m. birželio 5 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, 34 punktas).
- 45 Teismas padarė išvadą, kad esant situacijai, kai valstybės narės teritorijoje parduodama ir tiekama darant pažeidimą pagaminta prekė, kai vėliau kitoje valstybėje narėje prekė įsigijęs asmuo perparduoda ją kitoje valstybėje narėje, kurios teritorijoje pirminis pardavėjas nesiėmė jokių veiksmų, pagal šį kriterijų negalima nustatyti pastarojoje valstybėje narėje esančio Europos Sąjungos prekių ženklo teismo jurisdikcijos nagrinėti ieškinį dėl teisių pažeidimo pirminiam pardavėjui. Tokia jurisdikcija priklausytų nuo šio pirminio pardavėjo atlikto teisių pažeidimo padarinių, o ne nuo jo tariamai neteisėtai atlikto veiksmo – tai prieštarautų sąvokai „valstybės narės, kurioje įvyko [buvo atliktas] teisių pažeidimas, teritorija“ (šiuo klausimu žr. 2014 m. birželio 5 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, 34, 37 ir 38 punktus).
- 46 Remiantis šia jurisprudencija ir atsižvelgiant į šio sprendimo 40–42 punktuose primintus aspektus, Europos Sąjungos prekių ženklų teismas, kuriame remiantis Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalimi pareikštas ieškinys dėl teisių pažeidimo, privalo įsitikinti, kai jis turi įvertinti savo jurisdikciją priimti sprendimą dėl teisių pažeidimo egzistavimo valstybės narės, kurioje jis yra įsikūręs, teritorijoje, kad teisių pažeidimai, kuriais kaltinamas atsakovas, buvo atlikti toje teritorijoje.
- 47 Tokiais atvejais, kai veiksmai, kuriais kaltinamas atsakovas, yra elektroninėmis priemonėmis platinama reklama ir pasiūlymai pirkti prekes, be prekių ženklo savininko sutikimo pažymėtas Europos Sąjungos prekių ženklui tapačiu ar į jį panašiu žymeniu, reikia nuspręsti, kaip matyti iš 2011 m. liepos 12 d.

Sprendimo *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474) 63 punkto, kad šie veiksmai, kuriems taikytini Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 2 dalies b ir d punktai, buvo atlikti ten, kur yra vartotojai ir prekybininkai, kuriems reklama ar pasiūlymai pirkti yra skirti, neatsižvelgiant į tai, kad atsakovas yra įsisteigęs kitoje teritorijoje, kad jo naudojamas elektroninio tinklo serveris yra kitoje teritorijoje arba kad prekės, kurioms skirta tokia reklama ir pasiūlymai pirkti, yra kitoje teritorijoje.

- 48 Iš tikrųjų, kaip matyti iš minėto sprendimo 63 punkto, reikia neleisti, kad trečioji šalis, kuri organizuoja reklamą ir siūlymus pirkti Sąjungos vartotojams, naudodama Europos Sąjungos prekių ženklui tapatų arba į jį panašų žymenį, kai prekės yra tapačios ar panašios į tas, kurioms yra įregistruotas Europos Sąjungos prekių ženklas, galėtų išvengti Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio taikymo ir taip pakenkti jo veiksmingumui, remdamasi tuo, kad minėta reklama ir pasiūlymai pirkti buvo paskelbti internete ne Sąjungoje.
- 49 Taip pat reikia vengti, kad trečioji šalis, kuri be prekių ženklo savininko sutikimo naudojo Europos Sąjungos prekių ženklui tapatų arba į jį panašų žymenį, kai prekės yra tapačios ar panašios į tas, kurioms yra įregistruotas Europos Sąjungos prekių ženklas, galėtų prieštarauti Reglamento (EB) Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalies taikymui ir taip pakenkti tos nuostatos veiksmingumui, remdamasi vieta, kur reklama ir pasiūlymai pirkti buvo paskelbti internete, kad būtų atmesta bet kokio kito teismo, kuris nesusijęs su ta vieta ir kuris nėra jo gyvenamosios ar įsisteigimo vietos teismas, jurisdikcija.
- 50 Jei Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalyje esanti sąvoka „valstybė narė, kurioje įvyko [buvo atliktas] teisių pažeidimas“ būtų aiškinama kaip nuoroda į valstybę narę, kurios teritorijoje minėtus komercinius veiksmus atlikęs asmuo tvarkė savo interneto svetainę ir kur reklama ir pasiūlymai pirkti buvo paskelbti visuomenei, pakaktų, kad Sąjungoje įsisteigę klastotojai, pasitelkdami elektronines priemones ir norintys, kad Europos Sąjungos prekių ženklų savininkai, kurių teisės pažeistos, negalėtų naudotis alternatyvia teismo vieta, pasirūpintų, kad informacijos paskelbimo internete vieta ir jų įsisteigimo vieta sutaptų. Taip tais atvejais, kai reklama ir pasiūlymai yra skirti kitose valstybėse narėse esantiems vartotojams, minėto 97 straipsnio 5 dalis netektų alternatyvaus pobūdžio, palyginti su to paties straipsnio 1 dalyje numatyta jurisdikcijos taisykle.
- 51 Sąvokos „valstybė narė, kurioje įvyko [buvo atliktas] teisių pažeidimas“ aiškinimas, kad ja nurodoma vieta, kur atsakovas priėmė sprendimus ir ėmėsi techninių priemonių tam, kad informacija būtų paskelbta internete, yra netinkamas, nes daugeliu atveju ieškovui būtų pernelyg sudėtinga, o gal ir neįmanoma žinoti tokią vietą. Iš tiesų skirtingai nei tais atvejais, kai byla jau yra nagrinėjama, padėtis, kurioje yra Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas prieš pareikšdamas ieškinį teisme, pasižymi tuo, kad nėra galimybės priversti atsakovą atskleisti minėtą vietą, nes šiame etape dar nėra kreiptasi į jokių teismą.
- 52 Tam, kad būtų išsaugotas Sąjungos teisės aktų leidėjo numatytos alternatyvios teismo vietos veiksmingumas, remiantis jurisprudencija, pagal kurią, kai Sąjungos teisės nuostatoje nėra jokios aiškos nuorodos į valstybių narių teisę, kad būtų galima nustatyti šios nuostatos prasmę ir apimtį, tokia nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į jos kontekstą ir teisės akto, kurio dalis ji yra, tikslus (be kita ko, žr. 2014 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Deckmyn ir Vrijheidsfonds*, C-201/13, EU:C:2014:2132, 14 punktą ir 2017 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Hummel Holding*, C-617/15, EU:C:2017:390, 22 punktą), sąvokos „valstybė narė, kurioje įvyko [buvo atliktas] teisių pažeidimas“ aiškinimas turi būti suderinamas su kitomis Reglamento Nr. 207/2009 nuostatomis dėl teisių pažeidimo.
- 53 Tarp šių nuostatų, be kita ko, yra ir minėto reglamento 9 straipsnis, kuriame nustatyti teisių pažeidimai, kuriems gali prieštarauti Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas.
- 54 Taigi sąvoka „teisių pažeidimas“ turi būti suprantama kaip nuoroda į 9 straipsnyje nurodytus veiksmus, kuriais ieškovas kaltina atsakovą, kaip šiuo atveju minėto straipsnio 2 dalies b ir d punktuose nurodyti veiksmai, kuriuos sudaro reklama ir pasiūlymai pirkti prekes, pažymėtas žymeniu, tapačiu nagrinėjamam prekių ženklui, ir šie veiksmai turi būti laikomi „atliktais“ vietoje, kur jie įgijo reklamos

ar pasiūlymo parduoti pobūdį, t. y. ten, kur komercinis turinys buvo padarytas faktiškai prieinamas vartotojams ir prekybininkams, kuriems jis buvo skirtas. Tai, ar ši reklama ir pasiūlymai vėliau lėmė atsakovo prekių pirkimą, nėra svarbu.

- 55 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos ir prejudicinio klausimo matyti (su sąlyga, kad tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), kad ieškovai pagrindinėje byloje ieškinį dėl teisių pažeidimo, pareikštą tame teisme, skyrė reklamai ir pasiūlymams pirkti, kuriuos atsakovai paskelbė interneto svetainėje ir socialinių tinklų platformose, dėl vienintelės priežasties, kad tokia reklama ir pasiūlymai buvo skirti vartotojams ir (arba) prekybininkams Jungtinėje Karalystėje.
- 56 Taigi, tokiomis aplinkybėmis, kokios yra nagrinėjamos pagrindinėje byloje, jeigu iš ieškovų pagrindinėje byloje nurodyto interneto svetainės ir platformų turinio matyti, kad jų pateikta reklama ir pasiūlymai pirkti buvo skirti vartotojams arba prekybininkams Jungtinėje Karalystėje ir buvo visiškai jiems prieinami, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas visų pirma į informaciją, pateiktą toje interneto svetainėje ir platformose, kiek tai susiję su nagrinėjamų prekių pristatymo geografinėmis vietovėmis (2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 64 ir 65 punktai), tokiu atveju šie ieškovai turi galimybę, remdamiesi Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalimi, pareikšti ieškinį dėl teisių pažeidimo Jungtinės Karalystės teisme, siekdami nustatyti teisių į Europos Sąjungos prekių ženklą pažeidimą šioje valstybėje narėje.
- 57 Šį aiškinimą patvirtina tai, kad Europos Sąjungos prekių ženklų teismai, kurie yra vartotojų ar prekybininkų, kuriems skirta tokia reklama ir tokie pasiūlymai pirkti, gyvenamosios vietos (buveinės) valstybės narės teismai, yra ypač tinkami įvertinti, ar egzistuoja tariamas teisių pažeidimas. 2012 m. balandžio 19 d. Sprendimo *Wintersteiger* (C-523/10, EU:C:2012:220) 28 ir 29 punktuose Teisingumo Teismas atsižvelgė į šį artumo kriterijų, aiškindamas Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 dalyje esančią sąvoką „vieta, kurioje įvyko žalą sukėlus įvykis“ taip, kad nacionalinio prekių ženklo savininkas gali pareikšti ieškinį dėl teisių pažeidimo valstybės narės, kurioje nacionalinis prekių ženklas įregistruotas, teismuose, nes pagal teisių pažeidimo vertinimo kriterijus, įtvirtintus 2010 m. kovo 23 d. Sprendime *Google France ir Google* (C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159) ir 2011 m. liepos 12 d. Sprendime *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474), jie gali geriau įvertinti, ar buvo pažeistos teisės į prekių ženklą. Vietos, kurioje įvyko žalą sukėlus įvykis, teismas turi ypač geras galimybes priimti sprendimą pirmiausia dėl ginčo dalyko artumo ir lengvesnio įrodymų rinkimo (2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 27 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).
- 58 Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalis, kaip *lex specialis* ieškiniams dėl teisių į Europos Sąjungos prekių ženklus pažeidimo, be abejonės, turi būti aiškinama autonomiškai ir nepriklausomai nuo Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 punkto aiškinimo, kurio laikėsi Teisingumo Teismas, kiek tai susiję su teisių į nacionalinius prekių ženklus pažeidimu (2014 m. birželio 5 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, 31 punktą). Vis dėlto tose nuostatose esančių sąvokų „valstybė narė, kurioje įvyko [buvo atliktas] teisių pažeidimas“ ir „vieta, kurioje įvyko žalą sukėlus įvykis“ aiškinimas turi būti nuoseklus, kad, remiantis Reglamento Nr. 207/2009 17 konstatuojamojoje dalyje nurodytu tikslu, būtų kiek galima labiau išvengta *lis pendens* atvejų, kai ieškiniai pateikiami skirtingose valstybėse narėse dalyvaujant toms pačioms šalims ir kai bylos yra susijusios su ta pačia vieta ir vienu atveju remiamasi Europos Sąjungos prekių ženklu, o kitu atveju lygiagrečiais nacionaliniais prekių ženklais (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 19 d. Sprendimo *Merck* C-231/16, EU:C:2017:771, 30–32 punktus).
- 59 Iš tiesų, jeigu Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalyje nustatyta jurisdikcijos taisyklė turėtų būti aiškinama taip, kad remiantis šia nuostata, priešingai nei Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 dalimi, Europos Sąjungos prekių ženklų savininkai negali pareikšti ieškinių dėl teisių pažeidimo valstybės narės, kurios teritorijoje jie siekia nustatyti teisių pažeidimą, teismuose, jie turėtų pareikšti ieškinius dėl teisių į Europos Sąjungos prekių ženklą ir lygiagrečius nacionalinius prekių ženklus pažeidimo skirtingų

valstybių narių teismuose. Dėl tokio skirtingo požiūrio į Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalį (dabar Reglamento 2017/1001 125 straipsnio 5 dalis) ir Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 dalį (dabar Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 dalis) būtų dažnai remiamasi Reglamento Nr. 207/2009 109 straipsnyje numatytu mechanizmu, kuriuo siekiama pašalinti *lis pendens* atvejus, o taip būtų neatsižvelgiama į šiais reglamentais siekiamą tikslą sumažinti *lis pendens* atvejų skaičių.

- 60 Galiausiai reikia pažymėti, kad šiame sprendime pateikto aiškinimo nepaneigia 2017 m. rugsėjo 27 d. Sprendime *Nintendo* (C-24/16 ir C-25/16, EU:C:2017:724) pateiktas aiškinimas, kuriuo rėmėsi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas aplinkybėmis, kurios apibendrintos šio sprendimo 31 punkte.
- 61 2017 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Nintendo* (C-24/16 ir C-25/16, EU:C:2017:724) 108 ir 111 punktuose Teisingumo Teismas išaiškino, kad Reglamente Nr. 864/2007 esanti sąvoka „valstybės, kurioje buvo pažeista [intelektinės nuosavybės teisė], teisė“ turi būti aiškinama taip, kad ji nurodo valstybės, kurioje buvo arba gali būti atliktas pirminis teisių pažeidimas, teisę, o toks pirminis aktas elektroninės komercijos srityje yra tas, kuriuo pradedamas pasiūlymo pirkti paskelbimo internete procesas.
- 62 Vis dėlto Reglamento (EB) Nr. 864/2007 8 straipsnio 2 dalyje esančios sąvokos dalykas ir tikslas iš esmės skiriasi nuo Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalies ir Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 dalies dalyko ir tikslo.
- 63 Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalyje numatyta alternatyvi jurisdikciją turinčio teismo vieta; tuo siekiama, kaip nurodyta šio sprendimo 42 punkte, kad Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas galėtų pareikšti vieną ar daugiau ieškinų, kurių kiekvienas būtų konkrečiai susijęs su vienos valstybės narės teritorijoje padarytais teisių pažeidimais. Reglamento Nr. 864/2007 8 straipsnio 2 dalis susijusi ne su jurisdikcijos nustatymu, o su tuo, kaip, esant sutartinei prievolei, kylančiai iš vieningą statusą turinčios intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo, turi būti nustatoma taikytina teisė klausimams, kurių nereglamentuoja atitinkami Sąjungos aktai (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Nintendo* C-24/16 ir C-25/16, EU:C:2017:724, 91 punktą).
- 64 Toks taikytinos teisės nustatymas gali būti reikalingas tais atvejais, kai ieškinys dėl teisių pažeidimo, pareikštas teisme, turinčiame jurisdikciją priimti sprendimą dėl teisių pažeidimų, padarytų bet kurios valstybės narės teritorijoje, yra susijęs su įvairiais teisių pažeidimais, atliktais skirtingose valstybėse narėse. Tokiu atveju, siekiant, kad teismas, į kurį kreiptasi, neturėtų taikyti kelių valstybių teisės, tik vienas iš teisių pažeidimų, t. y. pirminis teisių pažeidimas, turi būti laikomas apibrėžiančiu byloje taikytiną teisę (2017 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Nintendo*, C-24/16 ir C-25/16, EU:C:2017:724, 103 ir 104 punktai). Būtinybė užtikrinti, kad būtų taikoma vienos valstybės teisė, neegzistuoja, kiek tai susiję su tokiomis jurisdikcijos taisyklėmis, kokios yra nustatytos Reglamente Nr. 44/2001 ir Reglamente Nr. 207/2009, kur yra numatytos kelios jurisdikciją turinčio teismo vietos.
- 65 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į klausimą turi būti atsakyta taip, kad Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnio 5 dalis turi būti aiškinama taip, kad Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas, manantis, kad patyrė žalą dėl to, kad trečioji šalis be jo sutikimo naudojo tapatų žymenį tapačioms ar panašioms prekėms, kurioms tas prekių ženklas yra įregistruotas, elektroninėmis priemonėmis paskelbtose reklamose ir pasiūlymuose pirkti, gali pareikšti šiai trečiajai šaliai ieškinį dėl teisių pažeidimo valstybės narės, kurios teritorijoje yra vartotojai ir prekybininkai, kuriems skirta tokia reklama ar pasiūlymai pirkti, Europos Sąjungos prekių ženklų teisme, nors ta trečioji šalis priėmė sprendimus ir ėmėsi priemonių dėl tokio elektroninio informacijos paskelbimo kitoje valstybėje narėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁶⁶ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo 97 straipsnio 5 dalis turi būti aiškinama taip, kad Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas, manantis, kad patyrė žalą dėl to, kad trečioji šalis be jo sutikimo naudojo tapatų žymenį tapaçioms ar panašioms prekėms, kurioms tas prekių ženklas yra įregistruotas, elektroninėmis priemonėmis paskelbtose reklamose ir pasiūlymuose pirkti, gali pareikšti šiai trečiajai šaliai ieškinį dėl teisių pažeidimo valstybės narės, kurios teritorijoje yra vartotojai ir prekybininkai, kuriems skirta tokia reklama ar pasiūlymai pirkti, Europos Sąjungos prekių ženklų teisme, nors ta trečioji šalis priėmė sprendimus ir ėmėsi priemonių dėl tokio elektroninio informacijos paskelbimo kitoje valstybėje narėje

Parašai.